

Dato: 15. maj 2008
Kontor: Internationalt Kontor
J.nr.: 2008/4050-1111
Sagsbeh.: SBA
Fil-navn: Notat

**Notat til Folketingets Europaudvalg
om
afgivelse af indlæg i EF-Domstolens præjudicielle sag C-127/08,
Metock e.a.**

1. Indledning

"High Court" i Irland har anmodet EF-Domstolen om en præjudiciel afgørelse om fortolkningen af artikel 3, stk. 1, og artikel 7, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF (opholdsdirektivet) i forbindelse med fire verserende sager om ophold efter EU-retten.

Alle sagerne omhandler den situation, hvor en tredjelandstatsborger (herefter ansøgerne), der er kommet til værtsmedlemsstaten som asylansøger og dermed uafhængigt af EU-borgeren, under påberåbelse af EF-traktatens regler om fri bevægelighed og opholdsdirektivet, ønsker at opnå en opholdsret under henvisning til ægteskab.

EF-Domstolen har ved kendelse af 17. april 2008 besluttet, at sagen skal være omfattet af den fremskyndede procedure i henhold til procesreglementets artikel 104 a.

Verwaltungsgerichtshof i Østrig anmodede i december 2007 EF-Domstolen om en præjudiciel afgørelse om fortolkningen af ovennævnte bestemmelser i en sag med en lignende problemstilling (Sahin-sagen, C-551/07). Danmark afgav 3. april 2008 skriftligt indlæg i Sahin-sagen, og Folketingets Europaudvalg blev orienteret om sagen den 4. april 2008.

Grundet den fremskyndede procedure er det forventeligt, at der vil blive afsagt dom i nærværende sag forud for afsigelse af dom i Sahin-sagen, hvorfor Danmark bør intervenere i sagen.

2. Sagernes faktiske omstændigheder

Alle EU-borgerne (herefter hovedpersonerne) der er statsborgere i henholdsvis Storbritannien, Tyskland og Polen, har lovligt ophold i Irland, og tre af hovedpersonerne har status som arbejdstagere.

For så vidt angår ansøgerne, indrejste disse i Irland som asylansøgere i årene 2004-2006, og blev alle meddelt endeligt afslag på asyl i årene 2005-2007. De irske myndigheder traf afgørelse om at udvise to af ansøgerne, og den ene ansøger blev udsendt i december 2007.

Det ene par har haft et familieliv i 13 år og har to fællesbørn. De tre andre par har først stiftet familielivet efter ansøgernes indrejse i Irland.

Alle par indgav ansøgning om opholdsbevis efter opholdsdirektivet under henvisning til ægteskab, hvilket de irske myndigheder meddelte afslag på. Tre af afslagene var begrundet i, at der ikke var fremlagt tilstrækkelig dokumentation for, at ansøgerne har haft et forudgående lovligt ophold i et andet EU-land, hvorimod det ene afslag var begrundet i, at ansøgeren havde ulovligt ophold i Irland på tidspunktet for ægteskabets indgåelse grundet udvisningsafgørelsen, jf. ovenfor.

"High Court" i Irland har derfor forelagt spørgsmålet om, hvorvidt EU-medlemslandene i medfør af opholdsdirektivet kan betinge tildelingen af et EU-opholdsbevis af, at en tredjelandstatsborger har haft et forudgående lovligt ophold i et andet EU-land, for EF-Domstolen.

Endvidere har "High Court" i Irland forelagt to supplerende spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 3, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, idet den ønsker klarlagt om en EU-borger, der opfylder betingelserne i artikel 7, stk. 1, litra a-c, og opholder sig i værtsmedlemsstaten, kan opnå familiesammenføring med en tredjelandstatsborger, uagtet tidspunktet for tredjelandstatsborgerens indrejse i værtsmedlemsstaten og ægteskabets indgåelse, samt årsagen til tredjelandstatsborgerens indrejse i værtsmedlemsstaten.

Såfremt retten til opholdsbevis efter opholdsdirektivet ikke kan inddømmes uden at skele til de nævnte omstændigheder, ønsker den forelæggende ret klarlagt, om artikel 3, stk. 1, omfatter et tilfælde, hvor ansøgeren opholder sig i værtsmedlemsstaten med EU-borgeren, men er indrejst i værtsmedlemsstaten uafhængigt af denne og ægteskabet først er blevet indgået i værtsmedlemsstaten.

3. Dansk praksis

Forelæggelsen kan få stor betydning for den danske praksis på grund af kravet om forudgående lovligt ophold i et EU-land som betingelse for ophold efter EU-retten for familiemedlemmer, jf. § 8, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 300 af 29. april 2008 om ophold i Danmark for udlændinge, der er omfattet af Den Europæiske Unions regler (EU-opholdsbekendtgørelsen). Denne betingelse er udledt af principperne i Akrich-dommen.

Sager, hvor en EU-statsborger opholder sig her i landet på baggrund af EU-reglerne og gifter sig med en tredjelandstatsborger, der ligeledes opholder sig her i landet (dvs. parret først etablerer et familieliv i Danmark), administreres i dag således, at tredjelandstatsborgeren efter ansøgning kan få opholdskort efter EU-opholdsbekendtgørelsen, forudsat at betingelserne herfor er opfyldt. Kravet om et forudgående fast, lovligt ophold i et andet EU-land, modificeres således i situationer, hvor tredjelandstatsborgeren har et fast, lovligt ophold i Danmark. Et visumophold eller et processuelt ophold konstituerer ikke et fast, lovligt ophold i Danmark. Det er således et krav, at tredjelandstatsborgeren har en opholdstilladelse i Danmark.

Da sagens udfald vil kunne påvirke den danske lovgivning på området, bør der fra dansk side afgives indlæg i sagen, hvori der argumenteres for, at opholdsdirektivet ikke er til hinder for, at en medlemsstat stiller krav om et forudgående fast, lovligt ophold i et andet EU-land som betingelse for familiesammenføring, samt at opholdsdirektivet i den forbindelse ikke er til hinder for at opretholde et krav om, at tredjelandstatsborgeren skal have lovligt ophold i et andet EU-land i form af en egentlig opholdstilladelse.

Der er afgivet dansk skriftligt indlæg i overensstemmelse med ovennævnte.